

Hjortnæs (S):

Jeg er glad for, at statsministeren er kommet til stede i salen, men jeg er lidt ked af, at statsministeren ikke var til stede på det tidspunkt, da hr. Arne Melchior holdt sin ordførertale, for ved den lejlighed sagde hr. Arne Melchior, at det er klart stridende mod de rimelige forventninger, man måtte have til Storebæltsforligsaftalen, at regeringen nu er indstillet på at sælge de to meget moderne færger »Peder Paars« og »Niels Klim«.

Nu er hr. Arne Melchior jo ikke hvem som helst. Hr. Arne Melchior har jo siddet i statsministerens regering som trafikminister, og hr. Arne Melchior sad ved bordenden, da vi forhandlede Storebæltsforligsaftalen på plads. Så hr. Arne Melchior kender udmærket både indholdet af den aftale og forventningerne til den.

Derfor er der også god grund til at spørge statsministeren, om ikke det gør indtryk på statsministeren, når hans tidligere minister her klart siger, at det er stridende mod rimelige forventninger til denne aftale. Statsministeren trækker lidt på smilebåndet og bøjer hovedet lidt fremad mod hr. Arne Melchior og smiler venligt, men det her er jo faktisk ganske alvorligt.

Jeg kan godt sige til hr. Kofod-Svendsen, som ikke var til stede ved den pågældende lejlighed, men hr. Kofod-Svendsens forgænger i embedet som leder af Kristeligt Folkeparti sad med ved bordet, at det faktisk er meget ubehageligt at skulle konstatere, at en regering træffer dispositioner, som klart strider mod de forventninger, som forligspartnerne måtte have.

Jeg har ikke på noget tidspunkt drømt om, at staten skulle sælge disse to moderne færger. Jeg har haft en forventning om, at vi, når vi nåede frem til 1996, skulle tage stilling til, hvilken rute-forbindelse mellem Jylland og Sjælland der skulle bevares. Og så var min forventning også, at disse to moderne færger skulle blive ved med at besejle denne rute mellem Jylland og Sjælland. Den forventning tror jeg faktisk alle havde. Jeg ved ikke, om jeg kan formå forsvarsministeren, der på det tidspunkt havde en anden position i regeringen, og som også sad med ved bordet, og som i øvrigt også har tætte relationer til det jyske område, til at gå på talerstolen og bekræfte, at min udlægning er den korrekte.

Men sådan hænger tingene sammen, og hr. Kofod-Svendsen er altså nu med til – uanset

regnestykkerne – at sælge to moderne færger, lige præcis de to færger, der skulle have besejlet den rute-forbindelse, der bliver tilbage under alle omstændigheder, når Storbæltsbroen er blevet etableret.

Trafikministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hr. Arne Melchior udtrykte bekymring – sådan må jeg forstå det – for underskuddet på statsbudgettet, og det er en bekymring, jeg deler. Derfor er der heller ingen grund til at lægge skjul på, at det, vi taler om her, er en del af en finanslovaftale, som havde til formål at sikre, at vi kunne reducere de offentlige udgifter, og at vi derved kunne begrænse underskuddet på statsbudgettet.

De ændrede skøn, der er kommet siden da, understreger behovet for sådanne aktiviteter. Det er jo også derfor, at det er helt naturligt, at for den begrænsede del af finanslovaftalen, hvor vi kun var 90 mandater, vil de 90 mandater, uanset hvor de måtte være valgt, selvfølgelig vedstå finanslovaftalen og derfor medvirke til at gennemføre finanslovaftalen, også når den i kraft af lovgivning skal gennemføres i praksis på nuværende tidspunkt og ikke bare i kraft af finanslovaftemningen i december, og derfor er det selvfølgelig naturligt, at de nordatlantiske mandater, der indgår som en del af grundlaget for finanslovaftalen, medvirker til at udmønte den aftale.

Jeg vil så godt sige, at finanslovaftalen jo var betinget – som hr. Kofod-Svendsen ganske rigtigt sagde – af, at der var tale om en fornuftig, forretningsmæssigt økonomisk disposition, og at der blev tale om en fornuftig og hensigtsmæssig alternativ besejling, som svarede til fremtidens krav til besejling af denne rute. Og det er jo, fordi begge de betingelser er blevet opfyldt, at de 90 mandater, som stod bag finanslovaftalen, selvfølgelig vedstår det forlig, som skik og brug er her i huset, når man har indgået en aftale.

Jeg vil også godt sige til dem, der i den offentlige debat udtrykker bekymring over underskuddet på statsbudgettet – og det har jeg jo set især Socialdemokratiet gøre i de sidste døgnstid – at man skal være opmærksom på, at den disposition, vi foretager her, er medvirkende til for det første at leve op til et af besparelseskravene til finansloven og for det andet var grundlaget for, at vi tidligere i foråret kunne gennem-